

[Thorstein Petersen.]

vedtaget, skabes der paa Færøerne den Situation, at Sambandspartiet, Socialdemokratiet og det gamle Selvstyreparti skal være enige til et hvilket som helst Tidspunkt; der er ingen Mulighed for nogen Mindretalsindstilling. Vi ønsker ikke fra Folkepartiet at deltage i dette. Der er ikke Tale om ikke at bøje sig for Flertallet, men vi ved, og det er vor inderste Overbevisning i Hjertet, at det gaar galt, og vi vil ikke være med til at lade det gaa galt; det er derfor, vi kæmper vor Kamp til det sidste Øjeblik for det, som vi mener er det rigtige. Jeg beklager, at den højtærede Minister finder Anledning til fra Folketingets Talerstol at bruge saa kraftige Udtryk, som han gjorde. Den Tanke gik igennem mig, da jeg sad dernede i Salen: Er det ikke Udslag af en daarlig Samvittighed? Er det ikke den eneste Forklaring?

Sterlingoverenskomsten har de to sidste Talere talt om og sagt, at den er udhulet. Udhulet, ja, det er den, men ingen af de to Talere, heller ikke den højtærede Minister, fortalte, hvem der udhulede den. Det skete nemlig uden Forespørgsel til Færøerne; uden at Færøerne var med, blev den udhulet, og stadig væk staar det Spørgsmaal aabent, jeg rejste, da Sagen var til første Behandling: hvorfor modtager den danske Regering Henvendelser fra England angaaende færøske Forhold, angaaende Sterlingoverenskomsten, uden at sige et eneste Ord til de færøske Myndigheder? Det vilde dog være naturligt — jeg tror, at hvert eneste Medlem af det høje Ting vilde anse det for ganske naturligt —, naar der kom en Meddelelse angaaende Færøerne fra England, at den danske Regering saa sendte denne Meddelelse videre til Færøerne, for at Færøernes Lagting, Færøernes Landsnævn kunde have Lejlighed til at overveje: hvad skal der nu gøres? For vi kunde maaske have indledet Forhandlinger paa et Tidspunkt, hvor der var Mulighed for at redde Sterlingoverenskomsten, medens Mulighederne for disse Forhandlinger i Virkeligheden, som Sagerne ligger i Dag, er forpasset. De er *gone, gone with the wind*. Saa dan ligger det i Dag.

Jeg ved, at jeg taler for døve Øren, men jeg taler ogsaa for Historien, der kommer, og jeg taler for min Overbevisning, og jeg vil gerne bede disse Herrer, de ærede Medlemmer af det høje Ting, om at tænke paa, at jeg har dog arbejdet paa Færøerne i nogle Aar, har dog gjort min Indsats paa forskellige Omraader. Og det er min faste Overbevisning, at dette her gaar galt, og

det er derfor jeg beder det høje Tings Medlemmer om at forkaste dette Lovforslag. Det er den eneste Maade at komme til den rigtige Løsning paa; der eksisterer ingen anden.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—16 og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udskrivning af Indkomst- og Formueskatten til Staten for Skatteaaret 1948—49.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2888; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 971).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne Sag foretages de to følgende Sager paa Dagsordenen, nemlig:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af forskellige Forbrugsafgifter m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2969; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 971).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Op

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 462 af 20. November 1942 om midlertidige Toldafgifter samt om Ændring i Toldloven af 29. Marts 1924.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2969; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 971).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagenes Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagenes Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.